

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

המבקשים:

1. ערן דוידוביץ
1. שירה ציפורה כחלון

נגד

המשיבה:

ספייסהאוס בע"מ

החלטה

לפני ביהמ"ש בקשה לאישור תובענה בגין שליחת "דואר זבל", כייצוגית.

הגשת כתבי טענות ודיונים

1. המבקשים הגישו בתאריך 5.1.23 בקשה לאישור תובענה נגד המשיבה בגין שליחת "דואר זבל", כייצוגית. המשיבה הגישה תשובה, לאחר שביקשה וקיבלה ארכות, בתאריך 7.5.23. המבקשים הגישו תגובה לתשובה בתאריך 29.5.23. הדיון הראשון התקיים בתאריך 8.6.23 ובו ביהמ"ש קבע הבקשה לחקירות. הדיון השני התקיים היום ובו ביהמ"ש שמע חקירות המבקשים ומר יניב דוידי מטעם המבקשים, וחקירת מר יותם שילה מטעם המשיבה והצדדים סיכמו בעל פה.

דיון והכרעה

2. על ביהמ"ש לקבוע האם קמה עילת תביעה והאם יש לאשר המבקשים כתובעים ייצוגיים.

טענות המבקשים

3. המבקשים טענו בבקשה כי המשיבה שלחה דברי פרסומת אל ציבור נמענים רחב מאוד, בניגוד לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982. עוד טענו, שהמשיבה הפרה במשלוח ההודעות את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת, כאשר שיגרה, במספר רב של הזדמנויות, דברי פרסומת בלא קבלת הסכמה מראש של הנמענים כנדרש על פי הוראות החוק וחמור מכך, היא ממשיכה לשלוח לנמענים דברי פרסומת אף לאחר ששלחו לה הודעת סירוב. המבקשת טענה כי הינה הבעלים והמחזיקה של טלפון נייד 054-6407744 ובנוסף הינה הבעלים והמשתמשת היחידה של כתובת דואר מקוון שכתובתה shira.kahalon@gmail.com. המבקש טען כי הוא הבעלים והמשתמש היחידי של כתובת דואר מקוון erandav10@gmail.com. המבקשים טענו כי הגישו בעבר בקשות לאישור תובענה ייצוגית בקשר עם הפרת חוק התקשורת וכי המשיבה, הינה חברה פרטית המייצרת ומשווקת מארזים שונים, משקאות, קוקטיילים, אביזרים ועוד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

עוד טענו, כי בתאריכים 8.12.20 ו- 26.7.21 המבקשת ביצעה רכישה מקוונת של אחד ממארזי הקוקטיילים של המשיבה. במעמד ההזמנות הנ"ל היא התבקשה למלא את פרטיה האישיים ובין היתר את מספר הטלפון הנייד שלה ואת כתובת הדואר המקוון. המבקשת טענה כי למיטב זכרונה, במעמד ההזמנות היא לא נתנה הסכמתה למשלוח דברי פרסומת (ואף לא בכל הזדמנות אחרת). חרף זאת, טענה, המשיבה שלחה אליה דברי פרסומת רבים לטלפון שברשותה ולכתובתה המקוונת. עוד טענה, שבתאריך 23.9.21 המשיבה שלחה אליה דבר פרסומת לכתובתה המקוונת. עוד טענה, כי הסירה את עצמה באמצעות מנגנון ההסרה בדואר מקוון, ובמשך כ- 14 חודשים לא קיבלה דברי פרסומת לכתובתה המקוונת, עד שהמשיבה בחרה לעשות דין לעצמה והחלה לשגר אליה דברי פרסומת חדשים החל מחודש נובמבר 2022. עוד טענה שבתאריך 23.11.21 המשיבה שלחה אליה דבר פרסומת נוסף לטלפון הנייד שלה. עוד טענה, שהיא הודיעה על סירובה בשנית והסירה את עצמה מרשימות התפוצה של המשיבה באמצעות לחיצה על קישורית ההסרה ואכן, במהלך שבעת החודשים העוקבים היא לא קיבלה דברי פרסומת מהמשיבה לטלפון הנייד. לפתע, טענה, במהלך חודש יוני 2022, ועל אף שהודיעה על סירובה במספר הזדמנויות שונות, המשיבה מצאה לנכון לשלוח אליה דברי פרסומת נוספים במסרונים למספר הטלפון הנייד שלה, וזאת חרף בקשתה שלא לקבל ממנה דברי פרסומת. עוד טענה, שבמהלך חודש יולי 2022 היא פנתה למשיבה לבירור הנושא באמצעות המבקש, שהוא בן זוגה וכי מטעמיה שלה, המשיבה בחרה שלא להשיב למכתב הבירור. בנסיבות אלו, טענה, היא שלחה בתאריך 25.8.22 פניה מקדימה בטרם הגשת תובענה כייצוגית. עוד טענה, שכחלק מהבדיקות שערכה בטרם הגשת בקשת האישור, בתחילת חודש נובמבר 2022, היא נכנסה לאתר המשיבה במרשתת ובדקה האם ומתי המשיבה מבקשת את הסכמת הלקוחות (אם בכלל) למשלוח דברי פרסומת במהלך תהליך הרכישה. לצורך כך, טענה, היא החלה למלא את פרטי ההזמנה והמשלוח ובטרם אישור ההזמנה- היא סגרה את המסך ולא המשיכה בהזמנה. לאחר מכן ובתאריך 4.11.22, המשיבה שלחה אליה דבר פרסומת נוסף: "נשארו פריטים בעגלת הקניות שלך". עוד טענה, שבהמשך, וחרף בקשתה הנוספת במכתב הפניה המקדימה שלא לשלוח לה יותר דברי פרסומת- המשיבה המשיכה להטריד אותה ובין התאריכים 5.11.22-27.11.22 היא המשיכה לשלוח לכתובתה המקוונת לא פחות מעשר דברי פרסומת שונים, תוך שדברי פרסומת אלו לא מכילים את פרטי ההתקשרות של המשיבה כנדרש, באופן שמלמד כי היא ממילא מפירה את חוק התקשורת אף אם לשיטתה הייתה לה הסכמה למשלוח דיורור מאת הנמענים. עוד טענה, שהמשיבה טענה במכתב המענה כי במועד ביצוע ההזמנה המקוונת היא נתנה את הסכמתה לקבלת דברי פרסומת. אולם, טענה, המשיבה לא צירפה למכתבה ולו בדל של ראיה כי היא אכן נתנה את הסכמתה למשלוח דברי פרסומת. עוד טענה שעל מנת לבחון האם מדובר במקרה אישי או שמא בתופעה רחבה של המשיבה, היא פנתה למבקש וביקשה ממנו להתחיל לראשונה תהליך הזמנה אצל המשיבה – למסור את פרטיו- ולא לסיים את התהליך. עוד טענה המבקשים, שבתאריך 5.11.22 המבקש החל בתהליך הזמנה באתר, ובמהלכה הוא התבקש למלא את פרטיו, כולל כתובת מקוונת. הוא החליט שלא לסיים את התהליך הרכישה כך שהוא כלל לא התבקש ליתן הסכמה לקבלת דברי פרסומת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

חרף זאת, טענו, החל מתאריך 5.11.22 הוא קיבל מהמשיבה עשרה דברי פרסומת לכתובת המקוונת שברשותו, וזאת ללא שנתן את הסכמתו לקבלה של דברי פרסומת או בכלל אישור למסור את פרטיו למשיבה. עוד טענו, כי הם פנו למר יניב דויד, אחיו של המבקש, וביקשו ממנו לבצע תהליך של הזמנה מקוונת מהמשיבה ולתעד בסרטון את ביצוע ההזמנה מהמשיבה. כפי שניתן לראות בסרטון, טענו, מר דויד החל לבצע הזמנה מאת המשיבה, במהלכה הוא התבקש למלא את הפרטים שלו, ולרבות את כתובתו המקוונת שלו, אך לא נתן כל הסכמה, מפורשת או משתמעת, לקבלת דברי פרסומת. עוד טענו, שלמרות שלא נתן כל הסכמה - כבר בתאריך 10.11.22 הוא קיבל מהמשיבה דבר פרסומת לכתובתו המקוונת. המבקשים ביקשו להגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת בקשת האישור כך "כל האנשים שקיבלו מהמשיבה, החל מיום התאגדותה (25.2.21), דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק". לטענת המבקשים, נגרם להם ולחברי הקבוצה נזק לא ממוני כתוצאה ממעשי ומחדלי המשיבה, ומהפרותיה את הוראות החוק. הם העריכו נזק זה, בסכום של 100 ₪ לכל הודעת מפרה שנשלח אל המבקשת במסרון ו- 10 ₪ עבור כל הודעה שנשלחה בדואר מקוון. המבקשת טענה שסך הנזק שנגרם לה עומד על 300 ₪ וסך הנזק שנגרם למבקש עומד על 100 ₪. המבקשים העריכו את היקף הקבוצה ככזה העומד על לכל הפחות 15,000 נמענים. עבור כל דבר פרסומת שנשלח במסרון ביקשו 100 ₪ במכפלת 15,000 נמענים ובסך הכל 1,500,000 ₪. המבקשים העריכו הערכה זהירה ושמרנית כי כל אחד מלקוחות המשיבה קיבל לפחות 5 דברי פרסומת בהודעה מקוונת ועל כל הודעה כזו ביקשו פיצוי של 10 ₪ ובהתאם 50 ₪ נוספים לכל חבר קבוצה במכפלת 15,000 נמענים כך שהנזק כתוצאה ממשלוח פרסומת מקוונת עומד על סך של 750,000 ₪.

טענות המשיבה

4. המשיבה טענה בתשובתה כי מדובר בתובעים "מקצועיים" וסדרתיים שהגישו גם לאחר שהוגשה בקשת האישור דנא, עוד בקשות אישור דומות וכי להם ולבאי כוחם אין עניין כלשהו בטובת "הקבוצה" המיומרת שלמעשה אינה קיימת. עוד טענו שתכליתה של בקשת האישור התעשרותם האישית, שלא כדין, של המבקשים ובאי כוחם על חשבונה, עסק צעיר בראשית דרכו. המשיבה טענה שהינה חברה פרטית שנוסדה בשנת 2021, במהלך התפשטות נגיף הקורונה, ואשר נועדה ליתן פתרונות חלופיים לבילוי לילי. עוד טענה, שעיון בבקשה מגלה כי עניינה בקבלת הודעות "מהונדסות" ו"מוזמנות" על ידי תובעים מקצועיים על מנת לייצר עילת תביעה יש מאין וכי אין המדובר בקבלה אותנטית של הודעות אשר הפריעה או הטרידה מאן דהוא. המשיבה טענה ביחס להודעה המקוונת מתאריך 23.9.21 אותה קיבלה המבקשת בעקבות רכישות אותן ביצעה בתאריכים 8.12.20 ו- 26.7.21 במסגרתן אישרה קבלת דואר מקוון פרסומי וכי המבקשת אינה טוענת אחרת, אלא כי "לא זוכרת" שאישרה. עוד טענה המשיבה, שבהקשר זה טוענת המבקשת כי ביקשה להסיר עצמה מקבלת הודעות מקוונות נוספות באמצעות מנגנון ההסרה בדואר מקוון ובקשתה כובדה. לפיכך, טענה בהקשר לני"ל לא יכולה להיות כל טענה. עוד טענה, שבעת תהליך הרכישה ממנה מסומנת כ"ברירת מחדל" ההסכמה לקבלת הודעות פרסומיות ועל המעוניין שלא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

לקבלן לבטל באופן אקטיבי הסכמה זו. עוד טענה, שמסרון אחד אותו קיבלה המבקשת לטלפון הנייד שלה בתאריך 23.11.21 המבקשת טוענת כי רק לאחר קבלת המסרון הנ"ל ביקשה להסיר עצמה מרשימת התפוצה ובקשתה כובדה. לפיכך, גם בהקשר זה לא יכולה להיות כל טענה. עוד טענה, שגם הודעת הדואר המקוון אותה קיבלה המבקשת לכתובות המקוונות של מקום עבודתה בתאריך 7.10.21 הן בעקבות רכישה נוספת אותה ביצעה באתר שלה בתאריך 20.5.21 במסגרתה נתנה הסכמה למשלוח דואר פרסומי לכתובות זו. לאחר קבלת ההודעה הנ"ל, המבקשת ביקשה להסיר עצמה מקבלת דוא"ל ובקשתה כובדה. עוד טענה, שלפיכך, גם בהקשר זה לא יכולה להיות כל טענה. עוד טענה, ששני מסרונים אותם קיבלה המבקשת לטלפון הנייד שלה בתאריכים 23.6.23 וה- 30.6.23 נשלחו בעקבות הרכישה הנ"ל הנוספת והסכמתה לקבלתם במסגרתה מבלי שביקשה להסיר עצמה ברשימת התפוצה. לפיכך, גם בהקשר זה לא יכולה להיות כל טענה. עוד טענה, להליך מהונדס ומכוון שבוצע על ידי שני המבקשים וכן על ידי אחיו של המבקש, במסגרתו הם החלו הליך רכישה באתר שלה בלי לסיים אותו, ואזי קיבלו הודעות פרסומיות בלי שהסכימו לכך, לטענתם. לטענת המשיבה, נושא זה, טענה, כלל לא יכול לשמש בסיס לבקשה לאישור תובענה כייצוגית. אין מדובר, טענה, בקבלה אותנטית של דברי "ספאם" שהפריעו למי מהמבקשים או הטרידו אותם, אלא במעשה מכוון לביצוע "תרגיל" פסול לשם קבלת הודעות כאמור. עוד טענה, שהייתה ערה להוראות חוק התקשורת ועשתה כל שביכולתה כדי להקפיד על כך שהודעות מטעמה יתאמו באופן מלא את הוראות חוק זה. מסיבה זו, טענה, היא, בין היתר, השתמשה במערכת של וויקס שהנה כאמור חברה מובילה בתחומה. עוד טענה, שמבחינה מעשית, כל לקוח בכח המתחיל בתהליך רכישה של מוצריה באמצעות האתר נדרש למסור את פרטי הקשר עימו, לרבות מענו, כתובתו המקוונת וכן מספר הטלפון שלו, כאשר אלה נמסרים על מנת שהיא תוכל ליצור עם הלקוח קשר לצורך מסירת המוצרים הנרכשים, כמו גם לצורך העברת דברי פרסומת, בין אם באמצעות מכשיר סלולרי ובין אם בדואר מקוון. עוד טענה, שבעת ביצוע רכישה מאשר הלקוח את משלוח דברי הפרסומת, כאשר ברירת המחדל היא אישור קבלת דברי פרסומת כאמור. עוד טענה, שגם אם לא ניתן אישור של המבקשים למשלוח דברי פרסומת במהלך תהליך הרכישה שהופסק באופן מכוון וחרף זאת התקבלו בידיהם דברי פרסומת, הרי שמדובר לכל היותר בתקלה נקודתית (ככל שעניין זה קשור בה), אשר נעלה מעבר לכל ספק כי לא התרחשה בידיעתה, אינה מעידה על "התנהלות פסולה" ובוודאי שאין מדובר במשלוח יזום של דברי פרסומת למי שלא אישרו את קבלתם. עוד טענה, ששני המבקשים ואחיו של המבקש מסרו את פרטיהם בעת תהליך הרכישה בחוסר תום לב, בכוונת מכוון תוך ידיעה והבנה ברורה שעם מסירת הפרטים יישלחו אליהם דברי פרסומת ודומה כי די בכך כדי להורות על דחיית בקשת האישור. עוד טענה, שיש לדחות את בקשת האישור שעה שאין בידי המבקשים עילת תביעה אישית וכי עניין לנו בבקשת אישור שאינה מגובה בראיות, ודאי לא במידה הנדרשת מהמבקשים לשם הרמת הנטל המוטל עליו, והרי כלל בסיסי הוא שעל המבקש החובה לשכנע את בית המשפט שקמה לו עילת תביעה לא רק במישור הטיעוני, אלא גם במישור הראייתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

עוד טענה שאין בידי המבקשים עילת תביעה אישית שכן הם נתנו את הסכמתם לקבלת דברי הפרסום. ברם, טענה, גם אם לא היו כך הם פני הדברים (והדבר מוכחש), הרי שבכל מקרה אין בידי המבקשים כל עילת תביעה בשים להתקיימות התנאים הקבועים בסעיף 30 א(ג) לחוק התקשורת (בזק ושידורים).

תגובת המבקשים לתשובה

5. המבקשים טענו בתגובה לתשובה כי עיון בתשובה מלמד כי למשיבה אין מענה רציני לטענותיהם בבקשת האישור, ולמרות התשתית העובדתית האיתנה שהעמידו בבקשת האישור – היא לא סתרה את טענותיהם ובחוסר תום לב שאין שני לו – צירפה נספחים שאינם נוגעים לעניין ונמנעה לצרף לתשובתה ראיות שהיו יכולות ללמד על אמיתות טענותיה (לו אלו היו אכן נכונות). עוד טענו, שהפוך והפוך בתשובה – הכוללת למעלה מ-400 עמודים (!) – ולא תמצא כל אסמכתא ממנה ניתן ללמוד שהמבקשת אכן נתנה את הסכמתה למשלוח דברי פרסומות. ברי, טענו, כי לו היה ממש בטענותיה של המשיבה היא הייתה מצרפת אסמכתאות לטענותיה כאמור, אלא שהיא לא עשתה כן. כמו כן, טענו, אף במהלך הפניה המקדימה שנשלחה בחודש אוגוסט 2022 המבקשת ביקשה להסיר אותה מדיוור, והמשיבה אינה חולקת כי קיבלה את הפניה המקדימה לידיה (סי' 35 לתשובה) אך בכל זאת המשיכה לשלוח אליה דברי פרסומות בחודש נובמבר 2022. עוד טענו, שאין בתשובה הסבר ממשי מדוע היא המשיכה לשלוח אל המבקשת דברי פרסומות לאחר הודעות הסירוב, וכל שטענה בהקשר זה הוא כי הסיבה לכך שהמבקשת קיבלה דברי פרסומות לכתובתה המקוונת בחודש נובמבר 2022 נעוצה בכך שהיא התחילה רכישה בתאריך 4.11.22 אך לא סיימה אותה – לא פחות ולא יותר. עוד טענו, שקבלת דברי פרסומות אינה ברירת מחדל וכי כפי שניתן ללמוד מהסרטון שצורף לתצהירו של מר דויד בנספח 12 ב', אין כל אפשרות לאשר דברי פרסומות ללקוחות שהתחילו הזמנה, ולא סיימו אותה וכי האפשרות לתת הסכמה, ככל הנראה, מובאת רק לאחר מילוי פרטי האשראי. עוד טענו שהמשיבה לא הוכיחה קיומן של תקלות נקודתיות, וממילא אין בכך כדי להוות הגנה.

האם קיימת עילת תביעה ?

6. לפני ביהמ"ש צילומי פרסומות שנשלחו אל המבקשים ועד נוסף מהמשיבה ועל כך לא הייתה מחלוקת. מכאן שעל פי הפסיקה, על המשיבה היה להציג הסכמת המבקשים ומר דויד לשליחת הפרסומות אליהם. הראיה היחידה שהוצגה היא נספח 10 שנחזה להיות פלט מחשב שערכה חברת וויקס, ולפיו המבקשת נרשמה כמנויה. אולם, המסמך הוגש שלא באמצעות עורכו מחברת וויקס שכן המשיבה, מטעמיה, לא זימנה מי מטעם וויקס כעד כדי שהמסמך יוגש באמצעותו לצורך הוכחת תוכנו. מכאן שאין לפני ביהמ"ש ולו ראיה אחת לגבי הסכמת מי מהמבקשים ומר דויד לקבלת דואר מקוון או מסרונים. למעלה מהדרוש יאמר שהמשיבה טענה שכאשר רוכשים מוצר, המזמין רשאי לשנות מקום הסימן "וי" מתיבה המורה על הסכמתו לקבל פרסומות לתיבה בה הוא אוסר עליה לשלוח אליו פרסומות. ביהמ"ש דוחה טענה זו. ראשית, מכיוון שלא הוכחה. שנית, גם אם הייתה מוכחת, מי שאמור להסכים באופן יזום לקבל פרסומות הוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

הנמען. יצירת ברירת מחדל לפיה על הנמען לשנות את ברירת המחל, כלומר ליזום איסור, נוגדת הוראות החוק והפסיקה שמציבות דרישה הפוכה. מנהל המשיבה העיד שעל פי בדיקה שערך רבים נוהגים כך. גם אם אחרים נוהגים כך, אין בכך כדי לסייע למשיבה. אולם, למעלה מהדרוש יאמר שנציג המשיבה לא פרט בתצהירו ולו קומץ מאותם אחרים רבים שנוהגים כך.

7. המשיבה זיגוגה בין טענה לפיה אין דופי בפעילותה ובין טענה שמדובר בתקלה, זיגוג שלכשעצמו מעלה קושי. אולם, הטענה לתקלה לא פורשה וכאמור לעיל, המשיבה לא העידה מי מטעם וויקס כדי לבסס טענה זו. לעת הזו, ישנן ראיות לכאורה, שהמשיבה צרפה לרשימות נמעניה למשלוח פרסומות מי שרכש ממנה מוצרים, או רק התחיל בהליך הרכישה ולא סיים אותן, ללא שאותם רוכשים נתנו הסכמה יזומה לקבלת פרסומות. העובדה שבחלק מהמקרים, מנגנון המשיבה כיבד הסרה, אינו מאיין עצם שליחת הדואר או המסרונים מלכתחילה.

דבר הדואר שנשלח הינו פרסומת

8. מעיון בהודעות שצורפו לבקשה, עולה שהן אינן מנוסחת כממוענות לנמען מסוים וכי הם מקדמות שיווק מוצרי המשיבה. כאן המקום לציין שההודעות כוללות הודעות בדבר הדרך להסרה מהרשימה, שאף היא מעידה שהמשיבה ערה לכך שמדובר בפרסומת. הדברים יפים גם לגבי הודעות שהמבקשים ומר דוידוביץ קיבלו כאשר הפסיקו תהליך הרכישה בטרם סיימו אותן, בהן המשיבה מעדכנת אותם שלא סיימו הליך הרכישה. לכן, ביהמ"ש קובע כי מדובר בפרסומת שהמשיבה שלחה אל המבקשים כדי לשווק עסקיה של המשיבה, גם אם לא כללה מילת הסינון "פרסומת". למעלה מהדרוש יאמר שלאחר אותה תזכורת, המשיבה המשיכה לשלוח פרסומות לכל דבר ועניין, שאין בינן ובין "תזכורת" דבר.

האם קיימת קבוצה?

9. להבדיל מבקשות אחרות, המבקשים הציגו בבקשה זו משלוח רב יחסית של הודעות מקוונות ומסרונים לשלושה נמענים שונים. כמו כן, מתשובת ועדות נציג המשיבה עולה שהסתמכות המשיבה על חובת הרוכש ממנה מוצרים ליזום מתן הוראת "איסור" קבלת דואר, יוצרת לכשעצמה ראיה ברורה לקיום קבוצה. על פי הפסיקה, "במקרה בו הנתבע הייצוגי טוען ל"טעות נקודתית" וניכרים פערי מידע, מוצדק להעביר לנתבע הייצוגי את נטל הבאת הראיה, אך לא את נטל השכנוע." כאמור לעיל, המשיבה לא טענה במפורש שמדובר בטעות נקודתית ביחס לשלושת הנמענים כאן בלבד. נוסף לכך, גם אם היו טוענת זאת, היה עליה לעמוד בנטל הבאת הראיות לעניין טענתה לטעות נקודתית ביחס לשלושת הנמענים בבקשה זו, ובהעדר עד נדרש מטעם וויקס, היא לא עמדה בנטל הנדרש. לעניין זה ראו פסק הדין בעניין ע"א 7187/12 ע"ד ליאור צמח נ' אל על (פורסם בנבו).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

10. לגבי היקף הקבוצה, ביהמ"ש התרשם מעדויות המבקש ונציג המשיבה, שאין מדובר ב"מכולת השכונתית" אלא, בעסק שמחזורו אינו מבוטל. ההיקף המדויק של הקבוצה אמור להקבע בהמשך ההליך.

גרימת נזק

11. לפי הפסיקה די בכך שהנמען יקבל פרסומת שלא הסכים לקבלה כדי לחלל פרטיותו ולגרום לו עוגמת נפש עקב הטרדתו. עדות המבקשים, ובמיוחד המבקשת, תאמה את דרישות הדין בעניין זה.

הוכחה עילת תביעה לכאורה

12. הצבר הדברים, לרבות העברת נטל הראיה בעת העלאת טענה ל"הסכמה" או ל"טעות נקודתית", העדר עד לעניין הראיה היחידה שלכאורה תומכת בטענת ההסכמה, ומספר הנמענים שקיבלו פרסומות בנפרד בזמנים שונים, מהווים תשתית מספקת לעת הזאת, לכך שנשלחה פרסומת למספר רב של נמענים ללא הסכמתם. מכאן שהוכח קיום קבוצה, שממדיה יבוררו במסגרת דיון בתובענה הייצוגית, באמצעות מינוי בודק, או כל אמצעי אחר.

האם יש מניעה כי המבקשים ייצגו את הקבוצה ?

13. המשיבה התרכזה בחקירת המבקשים ומר דוידוביץ בקשר ביניהם ובין הגשת בקשות דומות רבות. המבקשים לא הסתירו שהם מרבים להגיש תביעות בעניין הפרת חוק התקשורת. להפך, הם גאים בכך. על פי הפסיקה אין בכך כדי לפגוע בתום לב המבקשים ולעניין זה ראו פסק הדין בעניין רע"א 7064/17 ארד נ' מנקס ואח'. בית המשפט העליון לא רק שלא פסל את ההיעזרות בעמותה לצורך הגשת ת"ק אלא אף ציין את היתרון בכך.

14. כמו כן, ביהמ"ש מפנה לת"צ 47554-07-20 ביטון ואח' נ' לנצ'נר ואח' (פורסם בנבו) שם אושרו מבקשים המרבים להגיש תביעות דומות לתביעה כאן. ביהמ"ש שם דחה טענות דומות נגד המבקשים כאן, תוך הסתמכות על עניין ארד ואבחון עניין החלטה בעניין ת"צ (מחוזי חיפה) 39317-02-17 אופיר לב נ' יוסי אלקובי:

"נתתי דעתי לעניין אלקובי, אליו הפנו המשיבים, שם קבעה כב' השופטת ר' למלשטריך לטר, כי המבקש (שם) הגיש תביעות רבות מלח סעיף 30א של חוק התקשורת, ובנוסף שלח מכתבי דרישה רבים ליעדים שונים. כב' השופטת ר' למלשטריך לטר הגיעה למסקנה, לפיה בקשת האישור (שם) הוגשה בחוסר תום לב, וכי המבקש (שם) פעל מתוך מניעים שהם זרים לתכליות של חוק תובענות ייצוגיות, הואיל ומטרתו אינה הגשמת האינטרס הציבורי, כי אם שאיפה לקבל סכומי פיצוי ניכרים (אציין, כי על החלטה זו בעניין אלקובי הוגש ערעור לבית המשפט העליון שטרם הוכרע (ע"א 4316/20 לב נ' אלקובי, [פורסם בנבו] הקבוע להשלמת טיעון בעל-פה לתאריך 13.9.2021))."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

בעניין אלקובי, המבקש היה עו"ד אופיר לב. למרות שם המשפחה הזהה לשם משפחתו של המבקש מס' 3, הבהיר המבקש מס' 3 בעדותו, כי אין לו קשר משפחתי לעו"ד אופיר לב, אם כי עו"ד לב ייצג ומייצג אותו בהליכים מסוימים (עמ' 18 סיפא לפרוט').

בעניין אלקובי נקבע, כי המבקש (שם) יצר לו תשתית על מנת להצמיח באופן מלאכותי תביעות בעניין "דואר זבל", והתנהלותו לא נועדה להפסיק משלוח הודעות אלה, אלא מטרתה הייתה גביית פיצוי כספי (פסקה 3.14 של פסק הדין בעניין אלקובי). זאת ועוד, המבקש (בעניין אלקובי) לא צירף את עשרות הפרסומים שטען שקיבל מן המשיב (שם).

ענייננו שונה. במקרה דנן לא הוכח שהמבקשים יצרו תשתית מכוונת לצורך קבלת פרסומים מן המשיבים, וגם לא עלה בידי המשיבים להוכיח שהמבקשים נרשמו כמתעניינים בשירותיהם. אמנם, הטענה כי המבקשים נרשמו כמתעניינים בשירותי המשיבים הועלתה, אך לא הובאה לה אסמכתא כלשהי, והיא, למעשה, נטענה בעלמא. בנוסף, בענייננו המבקשים צירפו את כל הפרסומים אשר טענו שנחשפו להם (נספחים מס' 4, 5, 6 ו-9 של בקשת האישור).

לפיכך, לא ניתן להקיש מעניין אלקובי לענייננו.

15. לעניין הטענה להנדוס קבלת הודעות. המבקשים לא הסתירו שהמבקש ומר דויד נרתמו למשימת בדיקת טענתה של המבקשת שאין מדובר בתקלה נקודתית, אלא בשיטתיות ואין בכך פסול. מרגע שהמבקש העיד כי קבלת ההודעות שלא כדין פגעה בו, אין מניעה להיותו מבקש נוסף.

16. אשר על כן, ביהמ"ש דוחה הטענה כי אין לאשר המבקשים כתובעים ייצוגיים.

ביהמ"ש מקבל הבקשה לאישור התובענה כייצוגית

17. ביהמ"ש קובע כי המבקשים עמד בנטל להצביע, כי התובענה מעוררת שאלה מהותית של עובדה ומשפט, שיש לכאורה אפשרות סבירה שהיא תוכרע בתובענה לטובת הקבוצה.

18. עילות התובענה הן:

עשיית עושר ולא במשפט, והפרת חוק הגנת הפרטיות, עולת הרשלנות, והחובה החקוקה לפי סעיף 30א של חוק התקשורת ע"י משלוח פרסומות ללא הסכמה מפורשת מראש ואף לאחר מתן הודעת סירוב וללא עמידה בתנאים הצורנים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

19. הקבוצה התובעת תכלול: "כל האנשים שקיבלו מהמשיבה, החל מיום התאגדותה (25.2.21), דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק".

20. השאלה העיקרית המשותפת לחברי הקבוצה התובעת היא: האם המשיבה שיגרה פרסומות באמצעות הודעות דואר מקוון ומסרונים בניגוד להוראות סעיף 30א של חוק התקשורת, בכך שההודעות נשלחו ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמענים (סעיף 30א(ב) של החוק), ואף לאחר מתן הודעות סירוב וללא עמידה בתנאים הצורניים.

21. הסעדים הנתבעים הם:

1. צו מניעה המורה למשיבה להימנע משיגור דברי פרסומת שלא בהתאם להוראות סעיף 30א של חוק התקשורת וצו עשה המורה לה לתקן דרכיה.

2. פיצוי כספי בגין הנזקים שנגרמו לחברי הקבוצה התובעת.

22. התובעים המייצגים הם: המבקשים.

23. בא כח התובעים המייצגים הם: עוה"ד תום שנפ ואוהד שמילוביץ.

24. הואיל והתובענה אושרה כייצוגית ללא שינויים, ביהמ"ש פוטר את המבקשים (כעת: התובעים) מלהגיש כתב תביעה מתוקן.

25. על המשיבה (כעת: הנתבעת) להגיש כתב הגנה תוך 45 יום מהיום, כאשר ימי הפגרה אינם נמנים במניין הימים.

26. בהתאם להוראת סעיף 25 של חוק תובענות ייצוגיות, על ב"כ המבקשים להגיש לאישור בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.8.23 את נוסח ההודעה בדבר אישור הגשת התובענה כייצוגית. ההודעה תכלול את הפרטים המנויים בסעיף 14(א) לחוק. על ב"כ המבקשים לשלוח עותק של נוסח ההודעה ישירות למשיבה.

27. ההודעה תפורסם, לאחר אישור בית המשפט, בשני עיתונים יומיים בשפה העברית. בהוצאות פרסום המודעות תישא המשיבה.

28. ביהמ"ש מחייב את המשיבה לשאת בשכר טרחת עורכי דינם של המבקשים בגין בקשת האישור בסכום כולל של 15,000 ₪ (כולל מע"מ).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 15142-01-23 דוידוביץ ואח' נ' ספייסהאוס בע"מ

29. קובע תז"פ ליום 5.8.23 לעיון בנוסח ההודעה בדבר אישור הגשת התובענה כייצוגית.

30. מזכירות בית המשפט תמציא החלטה לצדדים ולמנהל בתי המשפט לצורך פרסום בפנקס התובענות הייצוגיות.

ניתנה היום, בא' אב תשפ"ג, ב-19 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט

